

Olvasóink kérésére a szerkesztőség úgy határozott, hogy felelevenítjük a korábbi években oly sikeres Nevető Osteologia rovatot. Ebben a számban részben az interneten keringő humorból válogattunk, részben névtelenséget kérő olvasóink küldeményeiből.

Kedves Olvasóinkhoz fordulunk: küldjenek és mi örömmel közlünk egészséggel, betegséggel, egészségüggyel kapcsolatos vidám írásokat, történeteket, megjegyzéseket. Forrásokat általában továbbra sem jelölünk meg. Van lehetőség azonban egyéni humoros történek közlésére is, ahol a szerző nevét is közzétehetjük, amennyiben ezt kéri.

dr. Mester Ádám rovatvezető

NEVETŐ OSTEOLOGIA

Egy vénlány pszichiáterhez fordul, mert rémálmai vannak:

- Tudja mit, mesélje el az utolsó álmát!
- Egy parkban sétáltam – kezd a vénlány –, ruha nélkül. Lágy zene szólt, telihold, és megpillantottam egy férfit. Ő is ruha nélkül volt. Futni kezdtem, rohantam, ahogy csak bírtam, de ő is futott, futott...
- És, és? – próbálja siettetni a pszichiáter. – Sikerült a végén elkapnia a férfit?

Hipochonder:

- Doktor Úr! Tudja, én vagyok, Nagyné! A férjem rosszul van! Kéri, hogy jöjjön ki hozzám!
- Eszem ágában sincs éjfélkor kimenni! A férje egy táppénzcsaló! Csak képzeled, hogy beteg! Majd reggel hívjon! Addigra lehet, hogy mást képzel!
- Másnap reggel:*
- Igaza volt doktor úr! Most azt képzeled be magának, hogy meghalt.

Rendelés az utcán:

- Az orvos a Váci utcán sétál, és egyszer csak egyik páciensével találkozik. A hölgy hosszasan sorolja panaszait, mintha csak a rendelőben lennének, majd megkérdezi:
- Mondja, doktor úr, mi lehet a bajom?
 - Kérem, mindjárt meglátjuk ..., amint levetkőzik!
 - Jaj, doktor úr, én érzem, mennyire árt, de sehogy sem tudok leszokni a dohányzásról.
 - Rágógumival próbálkoztam már?
 - Igen, de nagyon büdösen ég.
 - Ali bácsi, most megmértem a vérnyomását.
 - Dehát a múlt héten mérte, doktor úr!
 - És akkor mennyi volt?
 - Ezer forint, de most nincs pénzem.

Pszichiáternél:

- Mit csináljak, hogy tíz év után végre egyszer ne a feleségemé legyen az utolsó szó?
- Erre a szakirodalomban csak egy megoldás van. Felelje azt, „ahogy akarod, drágám”...

Váróteremben:

- Egy hölgy gondterhelten tanulmányozza a testsúly táblázatot!
- Mi a baj, drágám? – kérdezi a barátnője kis kárörömmel – Túl vagy a súlyhatáron?
- Á dehogyis, a súlyom pont jó, csak a táblázat szerint húsz centit még nőnöm kell. Ezt hogy csináljam?

Vizsgál egy orvos fiú, és már mindent elmondott, amit tud:

- És még miért részesítjük előnyben az anyatejet a tehéntejjel szemben? – várja a választ a vizsgáztató.
- Mert ... – kétségbeesve néz körbe a kolleginákra, majd rávágja – ... mert vonzóbb a csomagolása.

Regeneráló krém:

- Ajánlott az orvos egy új regeneráló krémet az arcomra. Valami Hormovit vagy hasonló a neve...
- Ó, azt már egy éve használom! – mondja a barátnője.
- De jó, hogy mondod, már majdnem megvettem!

Meglepetés:

- Az orvos megdöbbenően észleli egyik páciens vállán a jellegzetes anyajegyvet, ami neki is van.
- Mondja, nem szolgált az édesanyja valamikor a szüleimnél? – kérdi puhatólózva.
 - Nem, sohasem. Anyám másik városból való. De apám évekig volt a megboldogult főorvos úr inasa, mielőtt megnősült! – dicsekszik a férfi.